

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

1. ČÍSLO / XXXI. ROČNÍK

17 Kč • 0,90 €

8. LEDNA 2023

Z obsahu:

Bůh řídí dějiny zraněného světa

Homilie papeže

Františka při mši svaté
na liturgickou památku
Panny Marie Guadalupské
12. prosince 2022, Řím,
svatopetrská bazilika

- strana 2 -

Svatý Elred z Rievaulx

Libor Rösner

- strana 4 -

ČTK uznala,
že o kandidátovi
na zástupce ombudsmana
neinformovala objektivně

- strana 5 -

Křest v Jordánu

Tomáš Jelonek

- strana 6 -

Do Církve mě
vedlo moje srdce

- strana 7 -

La Morenita

Paul Badde

- strana 9 -

Můj sen: být
misionářem ve Švédsku

- strana 11 -

Bartolomé Esteban Murillo (1618-1682): Ježíšův křest v Jordánu

Bůh řídí dějiny zraněného světa

Homilie papeže Františka při mši svaté
na liturgickou památku Panny Marie Guadalupské
12. prosince 2022, Řím, svatopetrská bazilika

Náš Bůh v každé chvíli řídí dějiny lidstva, nic se nevymyká jeho moci, která je něhou a prozřetelností láskou. Zpřítomňuje se skrze gesto, událost, člověka. Neustále se naklání do našeho zraněného a úzkostlivého světa, který tolik potřebuje, aby jej podporoval svou láskou a milosrdenstvím. Způsob, jakým zasahuje a projevuje se,

nás ustavičně překvapuje a naplňuje radostí. Bůh v nás vyvolává úžas – a činí tak způsobem sobě vlastním.

Čtení z listu Galaťanům to zcela přesně popisuje a poskytuje nám tak pomoc při vděčné kontemplaci vykupitelského plánu, jímž z nás Bůh činí své adoptivní děti: „Když se však naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy.“ (Gal 4,4)

A tak se stalo: příchod Syna v lidském těle je nejvyšším vyjádřením jeho božské metody, prospěšné spásy. Bůh, který tolik miloval svět, nám poslal svého Syna, „narozeného ze ženy“, aby „žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“ (Jan 3,16). Takto v Ježíši, zrozeném z Marie, vstupuje Věčné do nejistoty naší doby, stává se provždy a nezvratitelně „Bohem s námi“, který kráčí po našem boku jako bratr a druh. Přišel, aby zůstal. Nic z toho, co je nám vlastní, mu není cizí, neboť je jako jeden z nás, je blízký, je to přítel, ve všem se s námi shoduje kromě hříchu.

Pokračování na str. 8

Přišel, aby zůstal. Ve svátosti křtu přichází do naší duše Pán Ježíš v celém svém Božství, v jednotě s Bohem Otcem a Duchem Svatým. Není to jen zdvořilostní návštěva, která se po dvou hodinách rozplyne. Pán Ježíš chce v naší duši zůstat navždy, aby v ní mohl kralovat a vést ji skrze pozemskou pouť do království svého Otce v nebesích. On nikdy dobrovolně naši duši neopustí – to jen my sami ho vyháníme svými hříchy, touhou žít si po svém, hledáním úlev v duchovním životě... A přitom on je milovaný Syn Boží, na kterého celé věky čekaly jako na Mesiáše. Byl sice velmi očekáván, leč mnohými – i dnes – nepoznán či nepřijat. Anebo, když už byl přijat, nenaplní se životy mnohých věřících jeho skutečně živou přítomností, neboť ta je potlačována již zmíněnými bolestnými skutečnostmi. Ano, bolestnými. Protože tam, kde se člověk dobrovolně zřídá svého štěstí – které mu poskytuje svou přítomností Pán Ježíš –, nemůžeme hovořit o pravé radosti, snad jen nějaké falešné, chvilkové...

Neděle po slavnosti Zjevení Páně je oslavou Ježíšova křtu – a končí jí doba vánoční. (str. 6) Je to křest toho, v němž má nebeský Otec své zalíbení. Podobně však nachází zalíbení také v každém pokřtěném, který je ve své duši dobrým hostitelem jeho Syna a který si jeho přítomnosti ve svém životě váží natolik, že se jí snaží svými myšlenkami, slovy a či-

Editorial

ny nijak nenarušit, neposkvřnit. Otázka pro každého z nás: Může mít Bůh Otec zalíbení také ve mně?

Svatý Elred z Rievaulx (str. 4–5) vedl lidi k účtě k Nejsvětější Panně: „Kdo nechtí Matku, bez veškerých pochybností odmítá ctít Syna.“ Svati a blahoslavení dobře věděli, že pod vedením Matky Boží je cesta k Božímu Synu jasně nasvícena a člověk je na ní před pádem chráněn mocnou Ženou, jejíž potomstvo rozdrtil satanovi hlavu. (srov. Gn 2,15) Nicméně platí zde jedno: je třeba po této pomoci toužit a usilovat o ctnostný život z víry podle příkladu té, k níž se o pomoc utíkáme. Bez naší spolupráce nelze dojít spásy, neboť ta je závislá na našich odpovědích na Boží milost, na Boží volání – ať už jde o pozvání do lůna Církve (str. 7), nebo k zasvěcenému životu (str. 11–13), či k životu úcty a zasvěcení se Panně Marii.

U toho posledního se ještě na chvíli zastavme. Památka Panny Marie Guadalupské připadá na 12. prosinec, avšak i v jiných dnech úcta k ní přetrvává, a proto i na začátku občanského roku se můžeme vrátit k tomuto svátku, ať už skrze homilii papeže Františka, anebo představením guadalupských událostí (str. 9–10). Samotná úcta však nestačí, je třeba z této úcty naplno žít,

aby užitek z ní byl opravdu spásenosný. K tomu nás vedli svati a blahoslavení, k tomu nás vybízí i sama Panna Maria, když Juana Diega povzbuzuje, aby nebyl ustaraný, nermoutil se a nezoufal: neboť ona ho ochraňuje, je pramenem jeho radosti, drží ho ve své náruči – tak co mu může scházet? Totéž platí i pro každého z nás, protože pod Ježíšovým křížem se Panna Maria stala Matkou všech lidí...

Vstupme tedy, milí čtenáři, do nového roku s Matkou Boží a skryti pod jejím ochranným pláštěm vyjdeme vstříc dalším bojům za spásu duše své i druhých lidí. Kéž nám v tom Trojjediný Bůh žehná, abychom v těchto bojích vítězili a mohli se tak radovat se svým Pánem už zde na zemi, ale především jednou v nebeském království!

Prosíme také o Vaše modlitby za redakci Světla i našeho nakladatelství. Jsme za ně velice vděční, i když většinu z Vás neznáme osobně. Přesto zůstáváte v našich srdcích a jste pro nás povzbuzením k tomu, abychom se usilovně snažili být svou prací dobrými nástroji v rukou Božích, spojení s Neposkvřněnou, k níž se každý den utíkáme o pomoc. A my víme, že ona dokáže na Pánu Bohu vyprosit skutečné zázraky!

Boží milost ať je s námi se všemi i v roce 2023!

Daniel Dehner

Přijmi pozvání Ducha Svatého a následuj ho znovu do pusté krajiny u řeky Jordánu, na místě, kde jsi již dříve poznal Pánova předchůdce, jak hlásá a uděluje křest pokání. Dnes toto místo a tento křest posvěti svou přítomností sám Pán, který přijme Janův křest jako součást přípravy na své veřejné působení.

Zatímco čekáš na Ježíšův příchod, připomeň si, kdo je ten, na kterého čekáš. Z toho, co ti o něm již před staletími řekl Duch ústy proroka Izaiáše, poznáváš, že se na něm naplňuje odvěký Boží plán, jehož uskutečnění svěřil Otec s láskou právě svému jednorozrozenému Synu. Posílá ho, aby byl *prostředníkem smlouvy a světlem národů. Na jeho nauku čekají daleké kraje.* Bude se vyznačovat tichostí a mírumilovností, ale neustane v trpělivém úsilí, dokud nezaloží své království. Otcův Vyvolený se blíží, aby *otevřel oči slepých, vyvedl vězně ze žaláře a z temnot.* Není to přesně to, co potřebuješ? Nepoznáváš v něm svého vytouženého vůdce a dobrodince? Děkuj Otci z celého srdce za tento dar a za velkou naději, která zahání všechnu sklíčenost a nejistotu.

Dej dobrý pozor, abys Ježíše nepřehlédl v zástupech, které sem přicházejí. On, aby se dostavil na vyvolené místo veřejného pokání a očištění, musel ujít desítky kilometrů. Pán přichází a řadí se mezi hříšníky, kteří připutovali, aby vyznali své viny a byli Janovým křtem očištění. Tak jak je poslušný vůli svého Otce, tak se dobrovolně podřizuje samovolnému řádu, který tu panuje, a trpělivě čeká, až na něho přijde řada. Každý, kdo ho tu vidí, ho pokládá za jednoho z nesčetných kajicníků. Ježíš se nijak neohrazuje, nevyžaduje zvláštní přístup ani výjimku. Připomínej si tuto dojemnou scénu, kdykoliv tě bude chtít opanovat nepřijemná obava, zda tě okolí nepokládá za horšího, než jak vidíš sám sebe, a kdy cítíš neodolatelnou potřebu omlouvat se, ohrazovat, vysvětlovat a poukazovat na okolnosti nebo na druhé lidi. Pros pokorného Kajicníka, aby tě naučil nestarat se o jinou pověst, než kterou máš před tváří Nejvyššího.

Ježíš tu stojí ve jménu svého poslání jako hříšník před vševědoucím a nejspravedlivějším Otcem z jediného důvodu: bere na sebe všechnu lidskou vinu do všech důsledků. Je to počátek dlouhé cesty, na

Otec a Syn

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

To je můj milovaný Syn.

kteřé povleče stále narůstající břemeno lidských hříchů až na Kalvárii. Když tu stojí jako hříšník, zastupuje tak i tebe. Nesluší se, abys pokorně a vděčně přijal z tohoto břemene na sebe více než jen svůj podíl?

Zařad' se tedy mezi kajicníky a nesnaž se o únik ani o výhody tím, že se budeš srovnávat s jinými, či hledat výhodnější místo. Raději přemýšlej, co bys mohl nabídnout nebeskému Otci na odčinění svých těžkých provinění, a nezapomínej ani na své nepřiznané viny, na zlo, které jsi za sebou zanechal a které sis nepřipouštěl, protože ti v tom bránila zaslepenost a sebeláska. Pros Ducha Svatého o odvahu připojit se bezvýhradně k Ježíši, který již nyní nabízí Otci jako smírnou oběť sám sebe. I když ještě stále pocituješ nerozhodnost nebo strach, neodcházej. Snad najdeš sílu v tom, čeho můžeš být za chvíli svědkem.

Konečně přišla řada na Ježíše. Pán nebe a země stanul ve vodách Jordánu tváří v tvář svému Předchůdci. Když se setkali poprvé, Jan *se pohnul radostí v matčině lůně*⁽¹⁾. Nyní jím pohnula nejhlubší úcta a pokora. Tento vyvolený světec a prorok se necítí hoden vykonat to, k čemu byl povolán. Nediv se, že se zdráhá Ježíši vyhovět. Vidí po pravdě, jaká propast leží mezi člověkem a Bohem, i když se tento Bůh *stal člověkem*. Při pohledu na Jana si uvědom, jak je potřebné zachovat si pokornou úctu k nekonečné Boží vznešenosti i tehdy, když se ti Bůh tak obdivuhodně přibližuje, že zcela skrývá svůj majestát. Čím bude pro tebe zřetelnější nekonečná svatost Nejvyššího ve srovnání s tvou propastnou nicotou, tím více můžeš obdivovat a ocenit neuvěřitelně pokornou cestu lásky, která přivádí samotného Boha až do nitra tvé hříšné duše.

Ježíš se podvolil podstoupit tento kající křest, *aby se naplnila všechna spravedlnost*. Vnější obřad je zjevným znamením, že Boží Syn přijímá poslání *Beránka, který snímá hříchy světa*⁽²⁾. Svým kajícím úkonem posvěcuje pramen blahodárné

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 42,1-4.6-7

Toto praví Hospodin: „Hle, můj služebník, kterého podporuji, můj vyvolený, v němž jsem si zalíbil. Vložil jsem na něj svého ducha, národům přinese právo. Nebude křičet, nebude hlučet, nedá se slyšet na ulici. Nalomenou třtinu nedolomí, doutnající knot neuhásí, věrně bude ohlašovat právo. Nezeslábne, nezmalátní, dokud nezaloží na zemi právo. Na jeho nauku čekají daleké kraje. Já, Hospodin, jsem tě povolal s láskou, vzal jsem tě za ruku, chránil jsem tě a ustanovil tě prostředníkem smlouvy lidu a světlem národů, abys otevřel oči slepým, abys vyvedl vězně ze žaláře a z věznic ty, kteří bydlí ve tmách.“

2. čtení - Sk 10,34-38

Petr se ujal slova a promluvil: „Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě že je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné. Izraelitům poslal své slovo, když dal hlásat radostnou zvěst, že nastává pokoj skrze Ježíše Krista. Ten je Pánem nade všemi. Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh

Dokončení na str. 5

vody, aby se otevřela stavidla Božího slítování všem, kteří z něho budou čerpat odpuštění. Aby ti vrátil důstojnost, kterou jsi ztratil hříchem, Ježíš se zřiká své důstojnosti a usmíruje Otcovu spravedlnost svým nejhlubším ponižením.

Naslouchej s nejvyšší úctou, jak Otec vyznává přede všemi svou lásku ke svému Synu. Přijímá jeho modlitbu a oběť s tak velkým zalíbením, že je nemůže neprojevít. Nyní Otcův Duch obdaří Pána silou, aby svou oběť mohl dovést k naplnění. Proč se obáváš, že i tobě nedá potřebnou sílu, jestliže mu také nabídneš v oběť sám sebe? Pokloň se svému Pánu s vděčností a úctou a řekni mu s plnou důvěrou všechno, co ti napovídá tvé srdce. Uvidíš, že Ježíš ti *zjedná pokoj a nasytí tě jadrnou pšenici*.⁽³⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Lk 1,44; ⁽²⁾ srov. Jan 1,29;

⁽³⁾ srov. Ž 147,14.

Svatý Elred z Rievaulx

Svatý Bernard severu – tak se přezdívalo tomuto muži, jenž svými spisy ovlivnil mnohé. Spolu s opatem z Clairvaux patří k nejdůležitějším postavám rané etapy cisterciáckého řádu.

Narodil se v dobách, kdy se v církvi ještě plně nevžilo clunijským hnutím ovlivněné potvrzení (nikoliv nové ustanovení, ale potvrzení staletí známé praxe) Řehoře VII. o povinném zachování celibátu ze strany kněží. Elredovým otcem tak byl v roce 1110 kněz Eilaf z Hexhamu, ležícího na pomezí Anglie a Skotska.

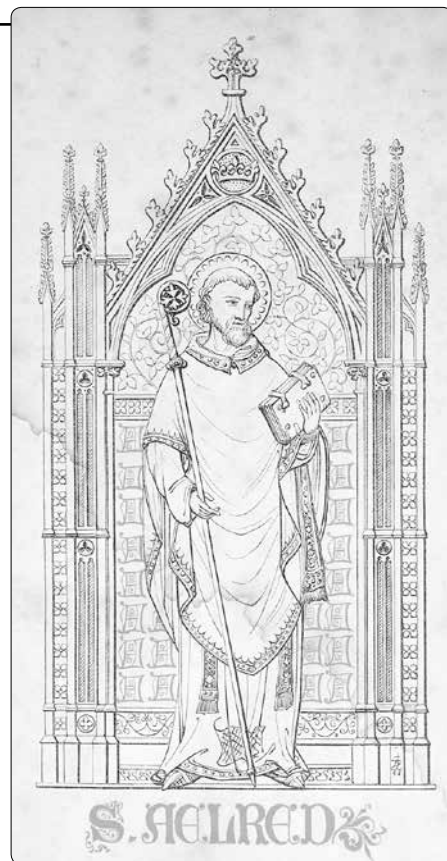
Poté, co prošel několikaletou výchovou u durhamských benediktinů, na základě otcova přání pobýval na dvoře skotského krále Davida I., ctěného rovněž jako světce. Časem se vypracoval dokonce na majordoma, což byla jedna z nejdůležitějších funkcí v královském paláci. Nebránil se přítom žádným požitkům, které z tohoto postavení plynuly, naopak jim rád vycházel vstříc.

Všeho však do času. Někdy v roce 1134 zahořel touhou po radikální změně života, která v něm doutnala již delší čas. Jako hlava královského poselstva k arcibiskupovi Thurstanovi z Yorku zavítal do cisterciáckého kláštera v Rievaulx, jehož duch ho přímo uchvátil. Když odtud odjížděl, věděl již, že sem se chce vrátit. Tak také učinil – dal císaři to, co je císařovo, a poté už dával Bohu to, co je Božího. Jinými slovy – vyřídil králem svěřený úkol, načež se uchýlil k bílé oděným mnichům do Rievaulx.

Jako novic začal poznávat spiritualitu cisterciáků na vlastní kůži. Mezi zhruba třemi stovkami řeholníků našel své místo, a pokud někdy prožíval pokušení, pochybnosti stran správnosti tohoto kroku, brzy je zahnal modlitbou.

Cisterciáci záhy poznali, jaký poklad v Elredovi díky Prozířetelnosti Boží získali. Jistě, v jejich řadách nebylo o syny z těch nejurozenějších rodin nouze, ale jednu z nejprominentnějších osobností království mezi sebe nepřijímali každý den. O to více žasli, když ochotně vykonával opravu podřadné a špinavé úkoly, ke kterým se ostatní zrovna nehrnuli, jako například nakládání hnoje holýma rukama, neboť chybělo náradí. Dával jim tak tichou lekci z pokory. Co se samotného chodu kláštera týče, bylo pro ně snad ještě důležitější, že v Elredovi získali jednoho z nejschopnějších mužů v zemi. Však jej také opat pověřil funkcí celeráře, čímž dostal Elred na starost hospodaření kláštera.

V roce 1141 jej pak opat vyslal jako zástupce řádu do Říma jednat ve složité otázce obsazení biskupství v Yorku. A jako byla pro Elreda zásadní podobná cesta na jednání z pověření krále, stala se pro něj důležitou i tato z pověření otce opata. Na trase do města na řece Tiberu nemohl pominout Clairvaux, druhé cen-

*Svatý Elred z Rievaulx
(Životy anglických svatých od Johna Henryho Newmana, vydání z roku 1845)*

trum cisterciáckého života, v němž působila možná největší duchovní osobnost oněch dob, sv. Bernard z Clairvaux. Tento světec rozpoznal v Elredovi skrytý poklad a chtěl, aby jím byla obohacena celá církev, ne jen bratři v Rievaulx. Přesvědčil ho, aby napsal pojednání o duchovním životě. Elred se sice ohrazoval a poukazoval na to, že toho není hoden ani schopen, ale jasnozřivý Bernard o svém úsudku nepochyboval, a díky tomu mohl světlo světa spatřit spis *Speculum Caritas*, tj. *Zrcadlo lásky*, považovaný za velmi významné dílo. Elred pak nezůstal u jediného titulu, postupně z jeho pera vzešla další, např. *Dialogus de anima* (*Dialog o duši*), *De Jesu puero duodeni* (*O dvanáctiletém Ježíši*), *De spiritali amicitia* (*O duchovním přátelství*) nebo řehole pro reklúzy *De institutione inclusarum* (*O stavu inklúzů*), tj. dobrovolně uzavřených. K napsání tohoto díla ho dozajista přiměla skutečnost, že život reklúzy si zvolila i jeho rodná sestra. Napsal rovněž životopisy sv. Davida I., sv. Niniána a sv. Eduarda Vyznavače, na translaci jehož ostatků měl výrazný podíl. Translace neboli přenesení se v té době rovnalo de facto kanonizaci.

Trosky opatství Rievaulx na řece Rye v severním Yorkshiru

Protože zřejmě v Římě dobře pořídil, jmenoval opat Elreda po jeho návratu novicmistrem, ale toto poslání po čase vystřídal za úřad opata v nově založeném klášteře v Revesby (snad v roce 1143). Avšak nesetřval zde dlouho, již v roce 1147 se vrací nazpět do domovského Rievaulx – už jako opat.

Jako rozený ekonom i duchovní vůdce pozvedl Elred opatství do dosud nepoznané úrovně. Během období jeho správy byla rozšířena budova kostela, oratoř, refektář, přibyly klášterní cely a špitál. Zavedl také chov ovcí, jenž se v té době stával v cisterciáckých kláštěrech jedním z hlavních pilířů hospodaření.

Nešlo jen o hospodářskou stránku, třebaže ani ta nebyla zanedbatelná, ale hlavně o tu duchovní. Zdvojnásobený počet mnichů (nyní již kolem 600) se stal symbolem ctnostného mnišského života dodržujícího precizně stanovy řádu, symbolem zbožnosti a pokory. Elred přetvářel své duchovní syny k obrazu Božímu, především však tak činil sám se sebou. A byl natolik pokorný, že nikdy neusnul na vavřínech, věda, jak je slabý a jak bez Boží pomoci nemá šanci utkávat se se svými

Středověká iluminace ze spisu svatého Elreda z Rievaulx „De Speculo Caritatis“ (Zrcadlo lásky)

ČTK uznala, že o kandidátovi na zástupce ombudsmana neinformovala objektivně

Rada České tiskové kanceláře se v listopadu 2022 zabývala způsobem, kterým ČTK informovala o říjnové volbě zástupce veřejného ochránce práv. Dospěla k závěru, že dvě zprávy vydané agenturou nedostály požadavkům na objektivní informování. ČTK v reakci na toto zjištění zprávy dodatečně upravila.

Jedním z uchazečů o senátní nominaci byl advokát a vysokoškolský pedagog Jakub Kříž. Proti jeho kandidatuře protestovalo několik LGBT organizací, které v otevřeném dopise poukázaly na Křížovy kritické názory na stejnopohlavní svazky a na jeho katolické vyznání, které jej mělo pro výkon funkce diskvalifikovat.

ČTK o Křížovi informovala jako o „právníkovi z katolické organizace Opus Dei“ a nezmínila se o jeho profesi advokáta a vysokoškolského pedagoga. Kříž se proti takovému způsobu ohradil. „Byl jsem jediným kandidátem, u něhož se řešilo jeho náboženství. Nemyslím si, že má víra představuje negativní profesní předpoklad pro výkon veřejné funkce.“

Předseda rady ČTK David Soukup o výsledku projednání informoval 5. prosince 2022.

Zdroj: www.cirkev.cz, 13. 12. 2022

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel.“

Evangelium – Mt 3,13–17

Ježíš přišel z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on se bránil a říkal: „Já bych měl být po-

křtěn od tebe, a ty přicházíš ke mně?“ Ježíš mu však na to řekl: „Nech tak nyní, neboť je třeba, abychom naplnili Boží spravedlnost.“ I vyhověl mu. Jakmile byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody. A hle – otevřelo se nebe a viděl Ducha Božího jako holubici, jak se snáší a sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení.“

slabostmi. Samozřejmě jako opat vizitoval dceřiné kláštery a tamní osazenstvo rovněž přitahoval blíže k Bohu. Jakožto velký mariánský ctitel je též vedl k účtě k Nejsvětější Panně. „Kdo nectí Matku, bez veškerých pochybností odmítá ctít Syna,“ říkával. V roce 1164 pak podnikl misijní cestu mezi Pikty v Galloway, jejímž výsledkem byl odchod jejich náčelníka do cisterciáckého kláštera.

U velkých mužů své doby se pro své diplomatické schopnosti a moudrost s jasnoživostí těšil velké vážnosti. Rozhádání protivníci jej žádali, aby se stával prostředníkem v jejich sporech, tak tomu bylo např. při vyjednávání krále Malcolm III. Skotského s vůdci vzbouřených horských klanů. Ve sporu papeže Alexandra III. a císaře Fridricha Barbarosy se pak jednoznačně postavil na stranu nástupce sv. Petra.

Elred byl znám svou zdrženlivostí, jeho současníci tvrdili, že připomíná spíše ducha než člověka z masa a kostí. „Předčil všechny ostatní služebníky církve v toleranci a něžnosti,“ poznamenal jeden z těchto současníků. Nejen asketický způsob života, ale i ostrovní klima a chlad klášterních zdí dlouhodobě působily na zdraví opata v Rievaulx. Trápilo ho revma, bolesti žaludku a zejména ledviny. Má se zato, že právě nemoc ledvin způsobila 12. ledna 1167 jeho smrt. Proto je též zván při onemocnění tohoto orgánu.

Nejprve byl pochován pod podlahou kapitulní síně svého mateřského kláštera, později (roku 1191) byly jeho tělesné pozůstatky přeneseny za oltář klášterního kostela, což se prakticky v té době, jak již bylo uvedeno výše, rovnalo kanonizaci. Jeho kult v roce 1476 potvrdila generální kapitula v Cîteaux.

Křest v Jordánu

Liturgické období Božího narození končí v neděli po Zjevení Páně, na kterou připadá svátek Křtu Páně. Všichni evangelisté na počátek popisu veřejné činnosti Pána Ježíše umísťují zprávu o událostech, spojených se křtem, který u Jordánu vykonával Jan Křtitel.

Řeka Jordán je nejdůležitější izraelskou řekou. Plyne hlubokou tektonickou brázdou, největší propadlinou na světě, která se táhne od Tauru v Malé Asii přes Sýrii, dále pod Hermonem, vysokým horským masivem, jehož vrchol je stále pokrytý sněhem a odkud čerpá své vody ze tří různých pramenů. Po jejich spojení protéká Jordán velmi úrodnou tropickou krajinou, pokračuje až do jezera Genezaretského, aby odtud dál plynul až do Mrtvého moře, ve kterém voda Jordánu hyne ve slaných vodách, které se vzhledem k horkému klimatu odpařují.

Název řeky pochází od hebrejského názvu *jarad*, který znamená *stékat, spadat*. To odpovídá rychlému spádu, který v místech tří pramenů řeky je na úrovni 43 m nad mořem, aby během svého toku klesl až na -208 m, na této úrovni vtéká do jezera Genezaretského a po jeho opuštění klesá ještě dále, až k -390 m. Jeho dráha v přímce měří 110 km, ale vzhledem k četným meandrům činí skutečná délka řeky 320 km.

Jordán odděluje zemi Kanaan od Zajordánské výšiny. Na východní straně Jordánu ukončil svůj život Mojžíš, když mu Bůh nedovolil vstoupit do země Kanaan. Mojžíšovým nástupcem se stal Jozue a překročením Jordánu začalo vítězné dobývání Svaté země.

V Knize královské čteme, že prorok Eliáš přešel přes Jordán, když jeho vody rozdělil úderem svého pláště. Týž den byl vzat do nebe na ohnivém voze a svůj plášť zanechal Elizeovi, který měl pokračovat v jeho díle. Do vod Jordánu poslal Elizeus malomocného Námána, úředníka krále z Damašku, aby se v nich sedmkrát vykoupal a byl očištěn. Námán byl zpočátku zklamán takovým příkazem, ale pak poslechl a jeho tělo bylo zdravé jako tělo dítěte.

O mnoho let později se u Jordánu objevil Jan Křtitel. Evangelista Lukáš nám přesně udává dobu, kdy se to stalo (srov. Lk 3,1-3). Jan vyzýval lid, který se shromáždil u Jordánu, aby se obrátil, protože se blíží Boží hněv: *Sekera je již přiložena ke kořeni stromů. Každý strom, který nese dobré ovoce, bude vyřazen a uvržen do ohně.* (Lk 3,9)

Mnoha lidem z různých společenských vrstev dával Jan napomenutí a křtil je. Janův křest nebyl ještě svátostí, která by sama zahladila hříchy. Ponoření do vody vyjadřovalo ochotu kajcníka očistit se od vin a současně bylo výrazem vnitřního rozhodnutí obrátit se a napravit svůj život. Teprve Ježíš mocí svého zmrtvýchvstání dává vodě a slovu, které se při křtu pronáší, moc očištění od hříchů a odpuštění trestů.

Jan sám popsal svůj vztah k přicházejícímu Mesiáši: *Já vás křtím vodou, ale za mnou přichází někdo, kdo je silnější než já, a já mu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u jeho obuvi. On vás bude křtít Duchem Svatým a ohněm.* (Lk 3,16)

Ohlášený Mesiáš, lidmi nerozpoznaný, přišel k Jordánu a také přijal Janův křest. Byl to výraz solidarity, jakou Ježíš Kris-

tus, který přišel jako sluha, má s hříšným lidstvem. On sám se nám stal podobným ve všem kromě hříchu, ale chce vzít na sebe hříchy světa, aby je přemohl, až bude přibit na dřevo kříže. Připojuje se k zastupu těch, kteří přijímají křest, a naznačuje tak své sjednocení s hříšníky, které potáhne k sobě, až bude povýšen. Je to rovněž příslib jiného křtu, který se bude konat v jeho jménu a zajistí lidem účast na ovoci jeho smrti a zmrtvýchvstání.

Evangelista udává přesně průběh křtu v čase a ostatní evangelisté hovoří také o teofanii, neboli o zjevení Boha nad Jordánem. Když se Ježíš *modlil, otevřelo se nebe a Duch Svatý sestoupil na něho v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení.“* (Lk 3,21-22)

Jan křtil u Jordánu. Místo jeho působení se nacházelo na dolním toku řeky, nedaleko Mrtvého moře. V té krajině, 10 km východně od Jericha, se dnes nachází pravoslavný klášter sv. Jana Křtitele a jsou zde zbytky mozaik byzantské baziliky. V sousedství tohoto objektu se ukazuje místo, kde Jan křtil. Protože toto místo je z vojenských důvodů dnes nepřístupné, bylo zvoleno jiné místo, při výtoku Jordánu z jezera Genezaretského, zvané Yardenit.

Jordán na tomto místě teče volně širokým korytem a na březích roste mnoho stromů. Voda zde nabývá zelené barvy, barvy naděje. Na pravém břehu jsou zvláštní místa, na kterých je možno konat křest ponořením. Někteří poutníci sem přicházejí jako katechumeni, aby přijali křest ponořením, pro jiné je tento obřad připomínkou křtu již přijatého. Katechumeni se oblékají do bílého roucha, které sahá až ke kotníkům, a za pomoci svých vůdců se ponoří do vody Jordánu. Většina poutníků zde obnovuje svůj křestní slib a kněží jim polévají hlavu vodou z Jordánu, aby si připomněli své povinnosti a plnili je s ještě větší horlivostí.

Svátek Křtu Páně má všem připomenout křest a slib, který nás zavazuje, abychom žili opravdu křesťanským způsobem života...

*Z Poslaniec Serca Jezusowego 1/98
Zdroj: Archiv Světla
(Redakčně upraveno)*

*Juan Fernández de Navarrete (1526-1579):
Křest Krista v Jordánu*

Do Církve mě vedlo moje srdce

Cesty, jakými si nás Pán Bůh přitahuje k sobě, jsou velmi různorodé a velmi osobní. Není to jako při četbě nějakého laciného románu: když přečteš jeden, máš přečtené všechny. Proto neexistují žádné nudné příběhy obrácení, protože k Bohu se každý obrácený přiblížil jen svým vlastním a osobním způsobem. Mladá 25letá Alexandra Sjevová se v roce 2019 zcela nečekaně objevila na naší misijní stanici⁽¹⁾ v Ust'-Kamenogorsku. Tehdy byla civilně seždaná s jedním Kazachem a má s ním dceru Tomiris. I přesto, že Alexandra je velice jemná a citlivá žena, pracovala jako policistka ve speciální jednotce. Jak došlo k jejímu obrácení a ke křtu její dcery koncem května 2020, nám vyprávěla sama Alexandra. Její cesta k víře se může zdát naprosto jednoduchá, ale etapy, kterými si prošla, nebyly žádnou náhodou.

* * *

Ačkoliv moji rodiče patří do pravoslavné církve, svoji víru nepraktikují. Přesto mě dali jako dvouletou pokřtít v pravoslavném kostele v Rusku. Rodina mé maminky má ruské kořeny, příbuzenstvo mého otce pochází z Koreje. Proto se rodina z otcovy strany přiklání k buddhismu, ačkoliv můj otec se hlásí spíše k pravoslavným křesťanům.

Během mého studia speciální pedagogiky na státní univerzitě v Ust'-Kamenogorsku se mi naskytla v roce 2015 příležitost výměnného studijního pobytu. A tak jsem na jeden semestr studia psychologie mohla odjet do zahraničí. Náhodou anebo – lépe řečeno – ne náhodou mě moje cesta zavedla do Polska, na Katolickou univerzitu v Lublinu. Navíc mi bylo přiděleno ubytování na internátu, který vedly sestry voršilky. A tak jsem v tomto období žila pod jednou střechou s katolickými řeholními sestrami a byla takřkajíc v jejich péči. Byla jsem s nimi na koncertě a začala jsem s nimi chodit také do kostela. Pro mě to bylo všechno velice zajímavé. Většina lidí, s nimiž jsem se potkávala, byli katolíci, včetně mých spolužáků. Z nich někteří pocházeli z Ukrajiny. Časem rostl můj zájem o katolickou víru. Nevím, jak to mám

popsat, ale do Církve mě vedlo moje srdce. Všechno to začalo v mém nitru.

My studenti jsme volné víkendy trávil cestováním. Jedna z našich cest nás zavedla do Německa. A opět se mi všechno zdálo být zcela Bohem řízené. Na jedné procházce jsem se opět jakoby náhodou zatoulala přímo do jednoho kostela, kde právě někdo hrál na varhany. Něco tak krásného jsem ještě v životě neslyšela! Bylo to fascinující!

Jindy jsme zase šli na jeden zápas v kickboxu. My mladí, samolibí a bezstarostní, jsme tehdy spolu vyšli na jakýsi kopec a cesta na kopci pokračovala opět přímo ke kostelu. Tam jsem si koupila svoji vůbec první medailku, bylo na ní vyobrazení sv. Rity. Svatou Ritu jsem znala z brazilských filmů, které jsem jako dítě ráda sledovala.

Po návratu do Kazachstánu jsem již více nemyslela na to, že i nadále bych měla chodit do kostela, i když jsem všem říkala, že jsem se stala katoličkou. Do kontaktu s katolickou církví v Ust'-Kamenogorsku jsem se dostala poprvé, když jsem chtěla v listopadu roku 2019 dát pokřtít svoji malou dceru. Původně jsem měla v úmyslu získat pouze informace ohledně křtu mé dcery Tomiris. Když mi P. Francesco řekl, že křest potřebuje přípravu a katechezi, trochu jsme se polekala. A jako člověk, kte-

rý nerad čeká, jsem si pomyslela: *To bude dlouho trvat! Proč musím ještě také zde čekat?* Během přípravných katechezí jsem však dospěla k rozhodnutí, že také já oficiálně přijmu katolickou víru. Čas přípravy uběhl velmi rychle, i když ke konci již začala pandemie covidu a všechno se tím protáhlo. V katechezi jsem mohla pokračovat aspoň přes videokonferenci.

Tak konečně přišel 31. květen 2020, Letnice, den křtu mé malé Tomiris a mého přestupu do katolické církve. Bylo to Boží řízení, že právě v tento „nás“ den nastalo zmírnění přísných karanténních opatření, takže dokonce i věřící z farnosti mohli být přítomni na naší společné slavnosti. Také počasí bylo krásné, slunečné a teplé, i když v Kazachstánu bývá v květnu často ještě velmi zima. Byl to nádherný dárek, že jsme se obě v jeden den staly katoličkami! Svoje dítě jsem dala pokřtít z přesvědčení, že se tak stane Božím dítětem, které Bůh bude ochraňovat. Od doby, co je Tomiris pokřtěna, říkála jsem mu často: *Pane, Pane, děkuji!* Též chci i nyní vyjádřit svoji vděčnost, že jsem mohla potkat P. Franceska, který mě vždy laskavě přijal.

*Z Vítězství Srdca 138/2021
přeložil a upravil -dd-*

Poznámky:

⁽¹⁾ Čili misijní stanici Rodiny Panny Marie.
[pozn. překl.]

Z vděčnosti, že jsem v Polsku našla cestu k víře, jako druhé křestní jméno jsem dala své Tomiris jméno Faustyna. Jako první dostala jméno Viktorie, to z úcty k dědečkovi Viktorovi. Vědomě jsem poprosila Morise, katolíka z Keni, aby byl jejím křestním kmotrem. Chci, aby moje dcera, až bude jednou velká, pochopila, že není rozhodující to, z jakého národa pocházíme, a aby věděla také to, že je milována lidmi z nejrůznějších částí světa. Ona sama je Kazašskou, já, její maminka, jsem Korejka, její babička je Ruska a dědeček Korejec. Její křestní kmotr Moris je z Keni a její křestní kmotra je Ruska. P. Francesco, kněz, který ji pokřtí, je Američan.

Bůh řídí dějiny zraněného světa

- dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

Cosí podobného se stalo před téměř pěti stoletími, v onu chvíli, která byla pro obyvatele Nového světa tak složitá a obtížná. Pán chtěl přeměnit neklid, vyvolaný setkáním dvou odlišných světů, v nově nabytý smysl, ve znovu získanou důstojnost, v otevřenost vůči evangeliu. Přál si ho proměnit v setkání. Učinil tak vysláním Marie, své Matky, v logice evangelia, které nám dnes připomíná, že po andělském zvěstování se „Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách“ (Lk 1,39). Panna, která spěchá. Do pozeňných amerických krajů tak vkročila naše Panna z Guadalupe, která se představila jako „Matka nejopravdovějšího Boha, hodného žití“ (srov. Nican Mopohua) a která přišla, aby – bez jakéhokoli vyřazování – utěšila ty nejmenší, uspokojila jejich potřeby a jako starostlivá matka je zahalila svou přítomností, láskou a útěchou. Je to naše mestická⁽¹⁾ Matka.

Letos slavíme Guadalupe ve chvíli, která je pro lidstvo těžká a hořká, prosycená válečným rachotem, rostoucí nespravedlností, hladomorem, chudobou, utrpením. Nastal hlad. A přestože se tento obzor jeví temně a znepokojivě a lze předvídat ještě větší zkázu a zoufalství, víra, Boží láska a blahosklonnost nás učí a prohlašují, že také nyní je příhodný čas spásy, v němž nám Pán, skrze míšenku Pannu Marii, nadále dává svého Syna, volá nás k bratrství a k tomu, abychom opustili sobectví, lhostejnost a nesmiřitelnost. Pán nás vyzývá, abychom se „spěšně“ ujímali jedni druhých, šli vstříc zapomenutým bratrům a sestrám, odepisovaným našimi konzumními a netečnými společnostmi, našim bratrům a sestrám, odkládaným stranou. Maria tak činí „ve spěchu“, je to pečlivá, hbitá a bedlivá Matka.

Dnes jako včera se s námi Nejsvětější Panna Maria Guadalupe chce setkat, jako se jednoho dne setkala s Juanem Diegem na vrchu Tepeyac. Chce s námi přebývat. Snažně nás prosí, ať jí dovolíme, aby byla naší Matkou, ať otevře

svůj život jejímu Synu Ježíši, ať přijme jeho poselství a naučíme se milovat jako on. Přišla, aby americký lid provázela na této tvrdé cestě, poznamenané chudobou, vykořisťováním, kulturním a společensko-hospodářským kolonialismem. Je vprostřed zástupů, které hledají svobodu a ubírají se směrem na sever. Je vprostřed onoho amerického lidu, ohroženého ve své identitě dravým a vysávajícím pohanstvím, zraněného aktivním hlásáním praktického a pragmatického ateismu. Je tam a říká nám: „Jsem tvá Matka.“ Matka lásky, pro niž je hodno žít.

Dnes, 12. prosince, začíná na americkém světadílě Mezikontinentální guadalupská nověna, pouť, která připraví osla-

vy pátého století guadalupského zjevení v roce 2031. Prosim však, prožijte ji v pravém guadalupském duchu. Zneklidňují mne ideologicko-kulturní návrhy různého druhu, které si chtějí přisvojit setkání lidu s jeho Matkou, které ji chtějí zbavit mes-tictví a nalíčit ji. Prosim, nedovolte, aby se poselství přetavilo v mondénní a ideologické modely. Toto poselství je prosté a vlídné: „Nejsem snad já tvá Matka?“ Matka se nesmí stát předmětem ideologií.

Kéž nám Ježíš Kristus, toužebně očekávaný všemi národy, na přimluvu Naší Matky z Guadalupe dopřeje radostné a klidné dny, aby Pánův pokoj přebýval v našich srdcích a srdcích všech mužů a žen dobré vůle.

*Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

⁽¹⁾ Mestic – míšenec bělocha s Indiánem.
[pozn. red.]

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Apoštolát modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem Františkem a jeho záměry. Připojte se k rodině služebníků v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Veleknězi. Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA LEDEN 2023

Úmysl papeže: Za vychovatele

Modleme se za vychovatele, aby byli věrohodnými svědky tím, že učí bratrství, a ne soupeření, a pomáhají zejména těm nejzranitelnějším mladým lidem.

Národní úmysl: Za volbu prezidenta

Modleme se, aby budoucí prezident České republiky přispíval ke svornosti lidí a prosperitě naší země.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

La Morenita

Setkání, které změnilo svět

(O zjevení Panny Marie v Guadalupe)

První zjevení Panny Marie v Guadalupe zní jako pohádka z pera spisovatele Gabriela Garcíi Márquese. Byla by to skutečně pohádka, která změnila dějiny jako žádný panovník nebo vojevůdce, kdyby se 9. prosince 1531 na jednom vršku blízko dnešního hlavního města Mexika jeden indián nepotkal cestou do kostela s Pannou. Toto setkání mělo změnit závaží na vahách našeho světa. To, že se Latinská Amerika dnes počítá k Západu, začalo onoho rána. Ale kdo chce vyprávět dějiny od začátku, musí začít 3. srpna 1492, kdy Kryštof Kolumbus vyplul z Andalušie s loděmi Santa Maria, Pinta a Niña, aby západním směrem hledal námořní cestu do Jeruzaléma, jak to naznačil ve svých náčrtcích.

Jména lodí seřazená za sebou můžeme číst jako větu: Santa Maria pinta la niña – Svatá Maria maluje dívku. Už to bylo pozoruhodné, ale to byl teprve začátek. „Protože Španělé již 800 let bojovali proti Maurům, sami se přitom napolo změnili v Maury. Jejich křesťanství bylo každopádně zvláštního druhu. Stali se postrachem Evropy,“ říká Don José Luis Guerrero ve své kanceláři v 6. poschodí Calle Durango v Mexico City.

A profesor se zanícením pokračuje: „Ještě před Kolumbovým odjezdem v témže roce vyhnali ze Španělska všechny Židy! A pak se na 40 let stali peklem pro indiány. Na karibských ostrovech nepřežil jejich vpád ani jeden domorodec. Dne 16. srpna 1519 se zde v Mexiku vydal Hernando Cortés s jedenácti karavelami, 553 vojáky a 110 námořníky. Dva roky nato zcela porazil mocnou říši Aztéků. V Evropě právě propukla reformace a roztrhla křesťanství na dvě části.

Tak došlo ke střetu dvou navzájem zcela cizích kultur, který neměl obdoby. Po vítězství Španělů se zdálo, že neexistuje vyhlídka na jakékoliv smíření. Desetitisíce indiánů zemřely následkem nemocí. Během několika let byli tak trudnomyslní, že přestali plodit děti. Na misijní čin-

nost západního křesťanství nebylo prakticky pomyšlení až do prosincových dnů roku 1532, čemuž zde říkáme guadalupská událost.“

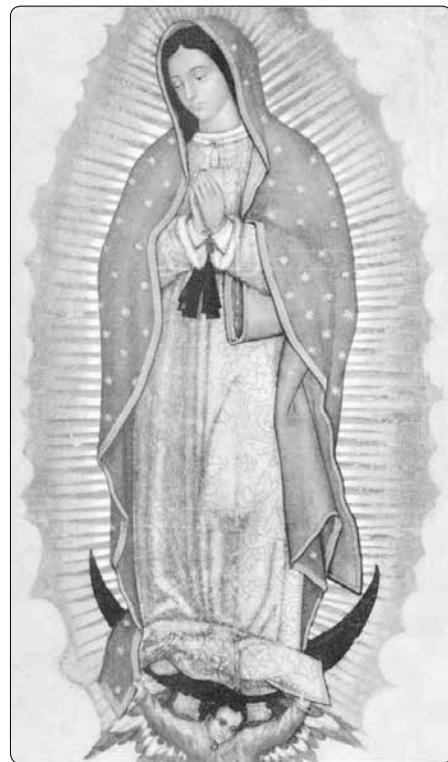
Don José se s těžkým oddychováním na chvíli odmlčel. Jako kanovník baziliky Panny Marie Guadalupe má svou velice prostou kancelář. Dejme tedy nyní slovo dvěma jiným svědkům oné události. Jsou to dva dokumenty, jeden záhadnější než druhý.

Ten první a důležitější je neporušené plátno 0,55 m široké a 1,43 m dlouhé z rychle se rozpadajících vláken agáve, které je od roku 1591 na pahorku Tepeyac na kraji dnešního Velkého Mexika vystaveno v národní bazilice Panny Marie Guadalupe v těžkém zlatém rámu na hlavním oltáři. Za normálních okolností se takové tkanivo rozpadne a zpráchníví během dvaceti let.

Toto plátno nese na sobě již téměř půl tisíciletí neporušený obraz dívky s mexickými rysy ve tváři (tedy rysy národa, který v době vzniku obrazu ještě neexistoval),

Alegorie papežské deklarace z roku 1754 papeže Benedikta XIV. Panny Marie Guadalupe, patronát nad Novým Španělskem za přítomnosti místokrálovských úřadů. Anonymní (mexický) autor, 18. století.

Milostný obraz Panny Marie Guadalupe

vystupující z růžového oválu, který se otevírá z hustých oblaků. Protože dívka stojí na měsíci a obklopuje ji věnec zlatých paprsků, bylo by ji možno pokládat v prvním okamžiku za Ženu z Apokalypsy sv. Jana. Ale hlavu dívky neobklopuje věnec z dvanácti hvězd. Je oděna do hvězdnatého pláště a zdá se, že je těhotná. Nekřičí však porodními bolestmi, nýbrž je krotká jako holubice, se zrakem sklopeným k těm mnohým, kteří ji pozorují.

Mexičané ji nazývají něžně „Madrecita“, Matička, nebo také „Morenita“, malá bruneta – pro její tmavou pleť. Její obraz je tak nevysvětlitelný jako obraz na Turinském plátně, který byl v posledním století několikrát ukázán poutníkům. Tato Panna je však vystavena denně od 16. století a vidělo ji každý rok 20 milionů poutníků. Je to největší mariánská svatyně na světě a mnozí se domnívají, že plátno je trvalé zjevení.

„A nemá žádné barvy,“ ještě dodává Don José. Co to znamená, že nemá barvy? Je to přece barevný obraz, je tu růžová, zlatá, lahově zelená a modrá barva. „To znamená, že na tkanivu nejsou žádné chemické stopy po barvě a nemá žádný podklad. Obraz zkoumalo mnoho odborníků a malířů. Všichni jsou zajedno: ob-

raz je barevný, ale nejsou zde naneseny žádné barvy. Je barevný jako květina.“

O květech se opakovaně mluví ve druhém původním dokumentu o událostech ve Guadalupe. Je to text o vzniku tohoto obrazu, který poprvé zaznamenal v polovině 16. století indián jménem Antonio Valeriáno v císařském „Colegio de Indios de la Santa Cruz de Santiago de Tlateloco“ v Mexico City. Originál této zprávy se ztratil. Zachoval se však v podání, které dal vytisknout Luis Laso de la Baga v roce 1649 v řeči indiánů Nahul jako vlastní dílo.

Podle prvních slov jeho zprávy se tento text nazývá *Nican Mopohua*. To znamená „Zde se vypráví“, a pak následuje 11 stran o obdivuhodném setkání 51letého indiána Juana Diega s Pannou, která vtiskla čtvrtý den svou podobu na jeho plášť z „tilmy“, vláken agáve, a ten visí dodnes v bazilice na okraji města.

„Nad východním obzorem se právě začalo vyjasňovat, když Juan Diego přišel na pahorek, který se nazývá Tepeyac,“ říká se na začátku. Tu slyšel shora zaznívat jásos jako koncert mnoha nádherných ptáků. Když to švitoření na chvíli ustalo, vrace-lo se z vrcholu jako ozvěna... Ty nejlepší hlasy ptáků nemohou zpívat krásněji. Juan Diego to chtěl spatřit... Podíval se vzhůru k pahorku. Přesně odtamtud se k němu snášel nebeský zpěv.

Ale tu sbor náhle zmlkl. A zatímco se ztrácel poslední hlas, slyšel, jak z vrcholku pahorku ho někdo volá: „Malý Juane, Juanito!“ Vydal se za tímto voláním. Jeho srdce nepřepadl žádný zmatek. Nic ho neděsilo... Když došel na vrchol, viděl stát na pahorku vznešenou dámu... Její šat se třpytil jako slunce. Kámen a skála, na které stála, jiskřily pod jejími paprsky jako třpytivé šperky z ryzího smaragdu. Zem svítila kolem dokola jako duha v mlze.

Kaktusy a jiné rostliny, které tam v půdě rostly, se blýskaly jako smaragdy zářivou zelení. Listy byly modré jako tyrkys. Větve a trny se leskly zlatem v ranním světle... Nevycházelo z ní nic než pokoj. A láska... „Poslyš, Juanito,“ řekla ona žena. „Můj malý synu, kam chceš jít?“ On odpověděl: „Moje Paní, Královno! Mi niña! Moje malá divenko! Jdu tam dolů...“

Místy zní text tak švitořivě, jako by obsahoval řeč ptáků. V několika větách pokračuje příběh dále. Biskup samozřej-

mě nechce indiánovi uvěřit a žádá znamení. Nato Panna při svém posledním setkání 12. prosince prosí Juana Diega, aby natrhal květiny a přinesl je biskupovi ve svém plášti. „A on roztáhl svůj bílý plášť, do kterého naskládal květy,“ píše se v textu nakonec.

Původní tilma Juana Diega, která visí nad hlavním oltářem baziliky v Guadalupe. Zavěšená koruna na vrcholu obrazu pochází z doby jeho kanonické korunovace 12. října 1895. Obraz je chráněn neprůstředným sklem a atmosférou s nízkým obsahem kyslíku.

„Když však ty rozmanité nádherné květiny spadly na zem, proměnil se jeho plášť okamžitě ve znamení. Na plátně se objevil milovaný obraz Panny a svaté Marie, milé Matky svatého Boha, ve formě a podobě, v jaké je uchovávan ve svatyni na Tepeyacu, který se nyní nazývá Guadalupe. A každý ve městě byl hluboce otřesen, jakmile přišel, aby spatřil a obdivoval tento drahocenný obraz. Všichni uznávali a uctívali jeho božský původ. Všichni k ní přicházeli s prosbami a starostmi, všichni zůstali bez sebe úžasem, jak nádherným a božským způsobem se zjevila. Neboť opravdu: žádný člověk na zemi její obraz nenamaloval.“ Tak zpráva končí. Je to všechno neuvěřitelné. Ale to není konec příběhu. Obraz je od té doby zde, a to je neméně neuvěřitelné a neuvěřitelné, když před ním strávíme hodiny a rozjímáme o tváři Panny, která je namalována „krví a růžemi“, jak říkají Mexičané.

Září jako monstrece, jako okno do jiného světa, a jak nám jde vstříc s dovnitř obráceným obrazem Novorozené-

ho z ranních červánků nové doby. Proud žasnoucích a plačících poutníků od rána do večera neustává a nejde jim z uší hlas, jakým je těšil již Juan Diego: „Nic tě nesmí rmoutit a přivádět k zoufalství. Tvoje tvář nesmí být ustaraná a tvoje srdce také ne!... Nejsm snad zde, tvá Matka? Copak nestojíš ve stínu mé ochrany? Nejsm pramenem tvé radosti? Nejsi v záhybech mého pláště, nedržím tě ve své náručí? Co ti ještě může chybět?“

„Aztékové tomu obrazu ihned porozuměli jako otevřené knize,“ vyprávěl mi v jednom předměstí Mario Joras, překladatel *Nican Mopohua*. Uměli vyzpívat vzor květů a vytančit rytmus zlatých paprsků. A teprve roku 1982 bylo v Jersey zjištěno, že konstelace 46 hvězd na jejím plášti odpovídá přesně postavení hvězd nad Mexico City v zimě 1531.

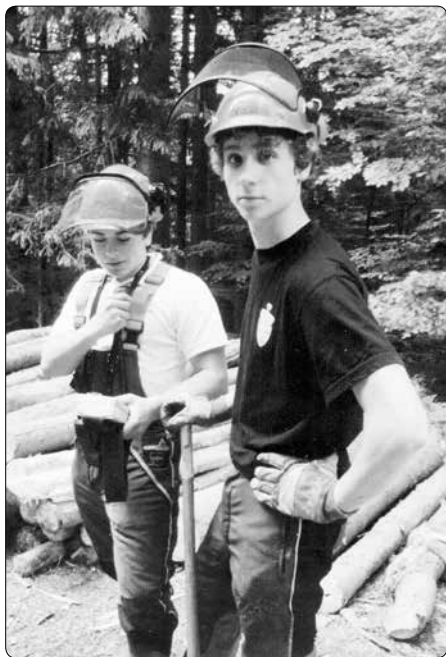
Jiní badatelé našli před lety v očích svaté Panny odraz tří překvapených osob. Od zkoumání ke zkoumání je obraz stále tajemnější. Splňuje všechna přání, nebo nezanechá smutného žádného, komu přání nesplní.

„Ale to všechno mě nechává chladným,“ říká José Luis Guerrero ještě jednou a jde k oknu, odkud se dívá na vysoké stavby tohoto největšího města světa. Výzkumu obrazu se věnuje již několik let. „To jsou všechno drobnosti. Největší u tohoto zjevení je něco jiného: nebyli to Španělé, ale tento obraz, který přivedl indiány ke kultuře Západu.“

V bezútesném okamžiku svých dějin dali se Aztékové v počtu 9 milionů pokřtít v té největší masové konverzi v dějinách světa. Ba co více, Španělé a indiáni, kteří se předtím chtěli navzájem zničit, stali se pojednou navzájem miláčky. To snad byla ta nejvýznamnější událost posledního tisíce let. Podívejte se nyní kolem sebe, na náměstí, do metra, všude. To už nejsou ani Španělé, ani indiáni.

Tehdy Mexičané v radikálním novém počátku vytvořili novou národnost. Zcela se promísili. To je národ svaté Panny. Evropa dodnes nepochopila, co se zde stalo. Podívejte se na Balkán, podívejte se na války posledního století! Nebo se podívejte na Izrael a Palestinu. To, co se zde děje, je sebevražda. Oni všichni zahynou, jestliže nepochopí, co se stalo zde.

Zdroj: Kath-net, 8. 12. 2003

Novokněz vzpomíná: „Když jsem řekl svému dědovi, že se chci stát knězem, rozzářila se mu celá tvář a s dojetím řekl: »Že jsem se toho ještě dožil!« A dodal: »Pokud budeš něco potřebovat, přijď za mnou.« To byla poslední slova, která mi řekl. Druhý den ráno spadol, těžce se zranil a upadl do kómatu. Až na jeho smrtelné posteli mi maminka řekla, že se dědeček s babičkou 20 let modlili každou noc z prvního pátku na první sobotu vždy od druhé do třetí hodiny ráno před Nejsvětější svátostí oltářní za duchovní povolání. Jsem velmi vděčný za své prarodiče.“

Můj sen: být misionářem ve Švédsku

Vkládáním rukou J. Exc. Mons. Stanislava Stolárika v gotickém farním kostele sv. Jiří ve Staré Haliči přijal 5. srpna 2021 kněžské svěcení rakouský jáhen Armin Hammerle z obce Mils bei Imst. Dnes už kněz Taddeo Maria vypráví o tom, jak se rozhodl následovat Boží volání.

Narodil jsem se v roce 1992 v Innsbrucku a o dva měsíce později jsem byl pokřtěn ve farním kostele v tyrolské obci Mils bei Imst. Měl jsem velmi krásné dětství i mládí. Po skončení základní školy jsem se rozhodl stát se lesníkem. Jelikož je v celém Rakousku jen jediná takováto škola, a to ve Štýrsku, a denní cestování na vyučování by nepřicházelo v úvahu, musel jsem bydlet na internátě.

Našel jsem si tam dobré přátele. Vždy jsme spolu něco podnikli. Nejraději jsme sportovali a něco oslavovali, ale pomáhali jsme si i při studiu. První tři roky na lesnické škole byly bezproblémové. Naučil jsem se tam mnoho zajímavých věcí, které je dobré umět; nejen to, jak se kácení stromy anebo jak se zachází s loveckými zbraněmi. A co bylo důležité, našel jsem si děvče a zamiloval jsem se.

Nečekaný zvrat

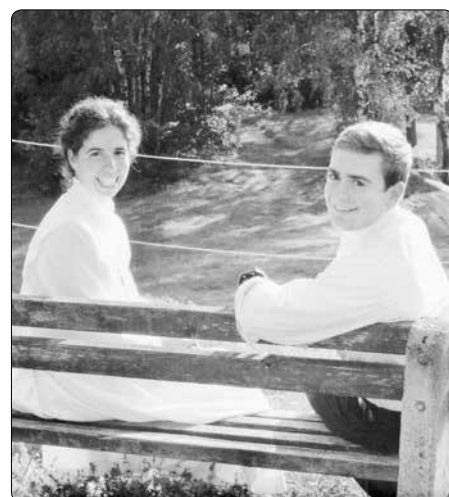
V květnu 2009 se stalo něco, co mělo změnit můj dosavadní život. Maminka mě pozvala na pouť do Assisi. Moc se

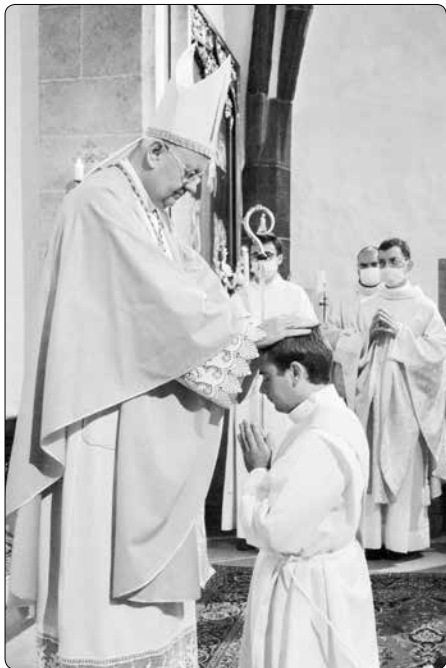
mi nechtělo, ale jelikož moje nejmladší sestra chtěla jet jen za podmínky, že pojedu i já, souhlasil jsem. Před odchodem jsem ještě hudral a stěžoval si své přítelkyni, že se mi tam vůbec nechce jet, protože tam určitě bude nuda. Tuto pouť mladých doprovázel otec Maximilián a sestry z Rodiny Panny Marie. Kromě mší svatých a modliteb se konaly také prohlídky Assisi, v programu byly různé hry a večery jsme trávili společně. Bylo to mnohem příjemnější, než jsem očekával, ale svůj životní styl jsem neměl v úmyslu měnit. Jedna věc se však přece jen udála: najednou jsem pochopil, že nechci dále žít ve vztahu se svojí přítelkyní. Nebyl dobrý. A tak jsem ho ukončil.

Po této pouti se mě jedna sestra z Rodiny Panny Marie zeptala, zda bych nechtěl účinkovat v muzikálu o životě mladého italského světce Gabriela Possentiho. Ještě plný dojmů z poutě v Assisi jsem ihned souhlasil a už se těšil na první zkoušky. Během zkoušení jsem poznával stále více mladých věřících lidí. Postupem času se z nás stala výborná para. Koncem srpna

P. Taddeo říká: „Sestra Marietta, moje rodná sestra, přišla do mateřského domu v roce 2007 a 11. září 2010 v Rodině Panny Marie složila slavnostní slib jako apoštolská sestra. Za to, že jsem dva roky po jejím vstupu zcela nově objevil víru, vděčím také jí. Moje »ano« kněžskému povolání bylo nepochybně také vyslyšením jejích skrytých modliteb. Jsem rád, že jsme oba v témže společenství, protože tak mi může být blíže i jako knězi. Na fotografii vlevo ji vidíte, jak drží dědečka za ruku.“

„Moje kněžské svěcení bylo nezapomenutelným zážitkem, dnem radosti, na který budu dlouho vzpomínat. Na tento velký okamžik jsem se připravoval deset let. Byl to dlouhý čas, ale vyplatilo se to a jsem nesmírně vděčný a šťastný, že mohu každý den slavět mši svatou.“

j jsme vystupovali s představením na setkání mládeže v tyrolské obci Kundl. Nejvíce se mě dotklo, že je možné stát se svatým i v mladém věku, jak nám to ukázal život svatého Gabriela Possentioho. A co bylo na tom skvělé? Měl jsem najednou věřící přátele, kteří usilovali o tentýž cíl: stát se svatými. Stejně smýšlející lidé nám dokážou úžasné pomoci na naší cestě víry.

Na setkání v Kundli jsem šel na generální svatou zpověď a spolu s jedním kamarádem jsme si dali předsevzetí, že

budeme chodit na zpověď každý týden, abychom dokázali zůstat věrní ve víře. Ještě si dobře pamatuji na první večer po setkání mládeže. Seděl jsem na posteli, v ruce jsem držel nový růženec a rozmýšlel, zda se ho mám modlit, nebo ne. Naštěstí jsem nerozmýšlel příliš dlouho. Prostě jsem začal. Poprvé v životě jsem se dobrovolně a sám pomodlil celý růženec. Byl jsem potom tak šťastný, že od onoho večera jsem se snažil modlit růženec každý den. Někdy jsem zvládl pouze jeden desá-

tek, ale modlil jsem se každý den a zpovídával každý týden. O víkendů jsem se setkával se svými věřícími přáteli. Modlili jsme se spolu, chodili na mši svatou a navzájem se povzbuzovali ke zpovědi. Zažili jsme také mnoho zábavy, když jsme spolu zpívali, chodili do hor či sledovali filmy. Velice rádi jsme si navzájem chystali narozeninová překvapení. Chodili jsme také na malé misie do domova důchodců. Rádi jsme si tam povídali s lidmi a vždy jsme jim darovali obrázky s modlitbou Matky všech národů. Měl jsem skutečně krásné dospívání. Lepší si je ani nelze představit.

Ježíš zaklepal na moje srdce

Díky mým věřícím kamarádům Ježíš postupně připravoval moje srdce na jeho pozvání ke kněžství. Ačkoliv jsem zažil velmi intenzivní chvíle při setkání mládeže v Kundli, byl jsem nadále vnitřně přesvědčen, že se chci stát lesníkem a oženit se. Ale již po třech měsících jsem začal uvažovat o tom, zda mě Pán Bůh náhodou nevolá ke kněžství. Předcházelo tomu pár malých, avšak jasných znamení.

Vlastně jsem toto volání poprvé pocítil, když jsem měl jedenáct let. V té době jsem byl s rodiči a sourozenci na duchovních cvičeních v tyrolském St. Johannu. Líbilo se mi, jak se sestry a bratři z Rodiny Panny Marie starali o děti. Poprvé

Primiciant se svými rodiči, dvěma sestrami a malou primiční družičkou (Farář Johannes Laichner na fotografii vlevo)

Jubilejní rok pražské arcidiecéze

Pražský arcibiskup Mons. Jan Graubner vyhlásil Jubilejní rok pražské arcidiecéze u příležitosti letošního 1050. výročí založení biskupství a v příštím roce výročí 780 let od jeho povýšení na arcibiskupství. Jubilejní rok bude zahájen společnou bohoslužbou v pražské katedrále v předvečer svátku sv. Vojtěcha v sobotu 22. dubna 2023 a zakončen bude o jeho svátku v příštím roce.

Zdroj: Arcibiskupství pražské

jsem se setkal s lidmi, kteří se zcela zasvětili Bohu. Proto jsem celý následující rok žadonil po mamince, abychom znovu jeli do St. Johannu na duchovní cvičení. Představa žít pouze pro Boha mě fascinovala a zároveň děsila, protože jsem si nedokázal ani v nejmenším představit, jaké štěstí by se v takovémto povolání mohlo skrývat. Při duchovních cvičeních jsem jednoho večera řekl mamince: „Mami, bo-

jím se, že jednoho dne tam (myslel jsem tím u oltáře) skončím také já.“ V té době jsem v sobě cítil Boží volání, ale ze strachu jsem na to raději nechtěl myslet, což se mi také vcelku dobře dařilo.

Mezitím moje starší setra Martina odešla do mateřského domu sester Rodiny Panny Marie, aby tam absolvovala sociální rok. Již po krátké době rozpoznala právě tam své povolání a rozhodla se

pro zasvěcený život. Dnes jsem skálopevně přesvědčen o tom, že její rozhodnutí mělo podstatný vliv na můj vlastní život.

Najednou mi Ježíš stále častěji posílal různá nepatrná znamení, abych dokázal lépe zaslechnout jeho volání. Například jednoho večera ležela na mém stole brožurka z Rádía Maria s názvem *Pastýři podle Ježíšova srdce - kněžské povolání*. Jak jsem ji držel v ruce, začal jsem znovu pociťovat volání ke kněžství. V onen večer jsem poprvé dokázal říct „ano“ tomuto povolání a zároveň jsme měli přítom v srdci hlubokou a radostnou jistotu, že přesně toto je rovněž Boží vůle. Ano, velmi jsem se radoval. Když jsem se později modlil růženec, otevřel jsem Písmo svaté. Chtěl jsem, aby mi i sám Ježíš něco řekl. Zrak mi padl na úryvek, ve kterém Ježíš povolal první učedníky: „*Stejně i Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimono-*

vi: »Neboj se, od této chvíle budeš lovit lidi.«“ (Lk 5,10)

Zbývající rok a půl do ukončení střední školy jsem využil k tomu, abych si prověřoval, zda toto volání skutečně přišlo od Boha. Od té doby jsem už o svém povolání ke kněžství nikdy nezapochoval.

Zde jsem, Pane, mě pošli!

Po maturitě jsem tedy požádal o přijetí do semináře Dila Ježíše Velekněze – Rodiny Panny Marie v Aricci nedaleko Říma a na podzim 2011 jsem tam vstoupil. Po třech letech duchovní formace jsem začal studovat na Papežské univerzitě Santa Croce v Římě, konkrétně dva roky filosofie a tři roky teologie. Studium jsem úspěšně ukončil v červnu 2019. Čekala mě ještě závěrečná příprava na kněžství, takzvaný *duchovní rok*, v němž jde o to, aby se člověk po studiu jednak ještě více prohloubil v duchovním životě a zároveň získal praktické zkušenosti skrze výpomoc v našich misiích. Tuto možnost sbírat pastorační zkušenosti v misijních stanicích jsme měli jako seminaristé už i předtím, vždy během semestrálních prázdnin.

Od léta 2015 jsem mohl několikrát navštívit Švédsko. Bůh mi totiž vložil do srdce velkou lásku k této zemi a vnitřně mě stále znovu pobízí touhou jednou v ní působit jako misionář.

Mnozí známi a přátelé ze Švédska se už celé roky modlí za misionáře a kněze z našeho společenství, který by jim zprostředkoval bohatství katolické víry. Také proto jsem se začal učit švédsky, abych byl připraven, až mě tam jednou Pán povolá. Víím, že je to moje místo.

Jako kněz má člověk před Bohem velkou zodpovědnost za svěření lidí. Proto Vás, milí čtenáři, prosím, abyste mě provázeli svými modlitbami, a z celého srdce Vám děkuji za každý Zdravas.

*Z Vítězstvo Srdca 143/2021
přeložil a upravil -dd-*

„V předvečer mé primice si náš pan farář Johannes Laichner vzpomněl i na to, co mu řekl starý kněz při jeho první mši svaté: »Řekni lidem, že při prvním požehnání je nebe otevřené.« Pravdivost těchto slov mohou potvrdit mnozí věřící, přítomní na mé primiční mši svaté, ale i já sám. Ze srdce bych chtěl proto poděkovat otci Johannesovi, který mě posledních deset let vždy přátelsky doprovázel, když jsem byl doma, a bez kterého by moje primice nikdy nebyla takovou krásnou a vydařenou slavností.“

Pondělí 9. 1. 2023

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (8. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Koncert tří sborů: Odry 2015 **7:25** Buon giorno s Františkem **8:10** Mezi pražci (112. díl): Leden 2023 **9:10** Vitráže v kapli Ducha Svátého **9:35** Outdoor Films s Leopoldem Sulovským (3. díl): Na vrcholy velehor **11:05** Zachraňme kostely: Kostel Nejsvětější Trojice v Albrechticích u Rýmařova **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Biskup Maletsky (16. díl): Don Bosco z Petrohradu **13:20** Pomoc má mnoho tváří: Diakonie ČCE **13:45** Velehradská zastavení: Díl 3. – Arcibiskup Antonín Cyril Stojan **14:05** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Korsika **14:55** Noční univerzita: P. Bogdan Stępień – Z mých soudů ti vzejde světlo **16:00** V souvislostech **16:20** Výpravy do divočiny: Zátoka nosatých opic **17:20** Arcibiskup Jan – Quod dixerit vobis, facite **18:05** Sedmihlásky (11. díl): Idě chlop do hory **18:10** Divadélko Bubáček (21. díl): Princ za osmnáct a princezna bez dvou za dvacet **18:30** Rangers na Mohelnickém dostavníku 2015 (7. díl) **19:20** Mixtovékové – Mezi náboženstvím a tradicí **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** K jádru věci: S Mons. Janem Graubnerem [L] **21:35** Historie a současnost Matice svatohostynské **22:05** Noemova pošta: Leden 2023 **23:10** Cvrlikáni (50. díl): Jarda Svoboda **0:20** Biblická studna: S Martinem Prudkým **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 10. 1. 2023

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (9. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Tři mušketýři: MFF Strážnice 2017 **8:10** Dokořán: S Milošem Vystrčillem **9:10** Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči **9:35** V souvislostech **10:00** Noční univerzita: Církev v dějinách, dějiny v církvi **11:00** Bělorusko: Semínka víry **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Dokořán: S Pavlem Rychetským **13:40** Dvě stě let kostela sv. Bartoloměje v Hniezdném **14:05** Když bolí duše: Poruchy osobnosti a psychoterapie **15:10** V pohorách po horách: Velké Karlovice na běžkách **15:20** Muzikanti, hrajte **16:00** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobřichovice **16:15** Groteský Bustera Keatona: Láska kvete v každém věku **17:20** Zambie – Láska proměněná v činy [P] **18:05** Sedmihlásky (11. díl): Idě chlop do hory **18:10** Divadélko Bubáček (22. díl): Strašidlo z proskovického mlýna **18:20** Bratr oheň: Mocný sultán **18:50** Animované biblické příběhy: Eliáš **19:20** Setkání: Radovan Gaudyn – kaple sv. Wolfganga v Horní Krupce **19:25** Zpravodajské Noeviny: 10. 1. 2023 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Kulatý stůl speciál [L] **21:30** V pohorách po horách: Luční hora – Krkonoše **21:45** Můj chrám: Kostel svatého Jana Nepomuckého ve Štěchovicích a Monika Klimentová **22:05** Hledání skrytých svatých míst: Paros a Folegrandos **22:50** Jubilejní koncert Speváckého zboru slovenských učitelův: Bratislava **0:00** Terra Santa News: 4. 1. 2023 **0:20** Hans Frei **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 11. 1. 2023

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (10. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Pakistan – Neodvracejte oči **7:00** Noční univerzita: P. Bogdan Stępień – Z mých soudů ti vzejde světlo **8:00** V pohorách po horách: Prachovské skály – Český ráj **8:10** Hlubinami vesmíru s doc. Güntherem Kletetschkou: Geofyzia Země **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Tiché hrozby – Krajina v pohybu **10:30** Vezmi a čti:

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka

TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Prosinec 2022 **10:45** Poutníci času: S Lumírem Kantorem **11:00** Groteský Laurela a Hardyho: Dvojčata **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Šel gajdoš chudě do světa: Rožnovské slavnosti 2021 **14:25** K jádru věci: S Mons. Janem Graubnerem **15:30** Zpravodajské Noeviny: 10. 1. 2023 **16:00** ARTBITR – Kulturní magazín **16:10** Jak potkávat svět: Soutrozcenci Klášť **17:45** V pohorách po horách: Velký Roudný **18:05** Sedmihlásky (11. díl): Idě chlop do hory **18:10** Divadélko Bubáček (23. díl): Pohádka o vylětě na hrad **18:25** Strýček Emu: Vánoce končí **18:35** Příběhy psané životem: BanglaKids – únik z chudoby **19:05** Práce Charity v Mexiku **19:25** Terra Santa News: 11. 1. 2023 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Nebojte se... [L] **21:05** Adorace [L] **22:10** Noční univerzita: Liturgické aspekty synodality [P] **23:10** Generální audience papeže Františka **23:30** Příběhy odvahy a víry: Biskup Maletsky (16. díl): Don Bosco z Petrohradu **0:05** Expedice Rembaranka: Umění přežít **0:45** Irsko, hluboce zakořeněná víra **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 12. 1. 2023

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (11. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Terra Santa News: 11. 1. 2023 **6:55** Zambie – Láska proměněná v činy **7:25** MFF Strážnice 2015: Úprkům kraj **9:10** Hledání skrytých svatých míst: Paros a Folegrandos **9:55** Noemova pošta: Leden 2023 **11:00** Harfa Noemova: Mladí a jejich violoncella (PCQ) II. **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Josef a jeho bratři **13:35** Generální audience papeže Františka **14:05** Mezi pražci (112. díl): Leden 2023 **14:55** Hlubinami vesmíru s doc. Güntherem Kletetschkou: Geofyzia Země **15:35** Historie sklářství v Karlovině **16:00** Zpravodajské Noeviny: 10. 1. 2023 **16:20** Stíny barbarské noci **17:00** Dokořán: S Milošem Vystrčillem **18:05** Divadélko Bubáček (24. díl): Jak Urbanovská princezna neprohlopila, když přišla pozdě **18:15** Ovečky: 2. neděle v mezidobí **18:40** Sedmihlásky (11. díl): Idě chlop do hory **18:45** Oázy Perlového ostrova **19:15** Groteský Harolda Lloyda: On na Divokém západě **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:30** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře: Nezvedený syn [L] **21:55** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Martin Klíma [P] **22:15** Pod lampou [P] **0:20** Večer chval (103. díl): LiftUp **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 13. 1. 2023

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (12. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Don Bosco v Angole **6:50** Sýrie: Uprostřed popela **7:20** V pohorách po horách: Ztracenec – Javorníky **7:30** Slavnostní uvedení nové mariánské písně na lořetánské zvonkohře **9:10** Setkání: Jaromíra Vítková – kostel svatého Jakuba Staršího a židovská synagoga **9:20** Dobrodružství před kamerou **10:20** K jádru věci: S Mons. Janem Graubnerem **11:30** Živě

s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Rangers na Mohelnickém dostavníku 2015 (7. díl) **13:40** Poutníci času: S Helenou Cymerovou **14:05** Godzone konference (3. díl): Si připravený? – sr. Helena Torkošová **15:15** Klapka: S Vladimírem Paslerem **16:25** Nebojte se... **17:30** Varhany Slovenska – Max Reger: Te Deum **17:40** Mladí salesiánští misionáři – Austrálie **18:05** Sedmihlásky (11. díl): Idě chlop do hory **18:10** Modrý medvídek **18:25** Groteská Harolda Lloyda: O patro výš **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** Kulatý stůl [L] **21:55** V pohorách po horách: Zlatý Chlum – Zlatohorská vrchovina **22:05** Poletuchy: Na skok na hory **22:50** Cvrlikáni (34. díl): Rendez-fou **0:00** Biblická studna: S Danielem Rausem **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 14. 1. 2023

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (13. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Duchovní malby: Anděl **6:55** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **7:35** Ve službě Šuárů **8:05** Sedmihlásky (11. díl): Idě chlop do hory **8:10** Animované biblické příběhy: Eliáš **8:35** Ovečky: 2. neděle v mezidobí **9:00** Strýček Emu: Vánoce končí **9:10** Bratr oheň: Mocný sultán **9:50** Svědectví mladých z komunity Cenacolo **10:05** Tak trochu jiný lyžák **10:25** Noční univerzita: Marek Orko Vácha – Krajina, zrcadlo duše **11:10** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Martin Klíma **11:25** ARTBITR – Kulturní magazín **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svaté z Celostátního setkání mládeže 2022 v Hradci Králové **13:25** Pod lampou **15:30** V pohorách po horách: Bílá hora – Podbeskydská pahorkatina **15:45** Chodnický život: Rožnovské slavnosti 2021 **17:20** Příběhy odvahy a víry: Osud Anny Abrikosové (17. díl): Slib oběti **18:00** Slovo na neděli: 2. neděle v mezidobí [P] **18:20** Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika **18:30** Setkání: Petr Fiala **18:40** Hledání skrytých svatých míst: Istanbul 1 **19:25** V souvislostech [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Dobrodružství před kamerou [P] **21:35** Král Štěpán **23:15** Dokořán: S Milošem Vystrčillem **0:05** Barvy vůně a větru **0:30** Zambie – Láska proměněná v činy **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 15. 1. 2023

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (14. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Příběhy psané životem: Zpověď z valdické věznice **7:20** V pohorách po horách: Čertův mlýn a Kněhyně – Beskydy **7:35** Slovo na neděli: 2. neděle v mezidobí **7:55** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře: Nezvedený syn **9:25** Poutníci času **9:40** Hledání skrytých svatých míst: Istanbul 1 **10:30** Mše svatá [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Muzikanti, hrajte speciál (11. díl): S dechovou hudbou Májovanka **14:20** Arcibiskup Jan – Quod dixerit vobis, facite **15:00** Ondrášek – pěvecký sbor z Nového Jičína: Koncert z Ostravy-Heřmanic [L] **16:25** Dobrodružství před kamerou **17:35** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Martin Klíma **18:00** Sedmihlásky (12. díl): Sadila sem hrušku v humně **18:05** Animované biblické příběhy: Eliáš **18:30** Ovečky: 2. neděle v mezidobí **18:55** Strýček Emu [P] **19:05** Bratr oheň: Františkových púst [P] **19:35** V pohorách po horách: Volovec – Roháče **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Duchovní páry [P] **21:20** Přejeme si mír (3. díl): Pavel Helan a hosté **22:45** Jak to vidí... **23:50** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:10** Jak potkávat svět: Soutrozcenci Klášť **1:40** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 9. 1. o 8:30 hod.:

Velikáni dejín: Krištof Kolumbus (detský program)

Príbeh o vytrvalom a zariadenom moreplavcovi, ktorý objavil vďaka svojmu snu kontinent, o ktorého existencii vtedajšia Európa nemala ani len tušenie.

Utorok 10. 1. o 21:00 hod.:

Povolanie laik (Teraz je čas)

Jaroslav Dodok sa od svojich 13-tich rokov venuje marketingu. Založil vlastnú reklamnú agentúru. Venuje sa aj práci s mladými, pomáha im hľadať a rozvíjať ich talenty a dary. Má rád kávu, veľa číta a cestuje.

Streda 11. 1. o 21:35 hod.:

Vodcovstvo a pápež František

Dokumentárny film nám ponúka myšlienky pápeža Františka, ktoré vyslovil na stretnutiach s ľuďmi pri rozličných príležitostiach.

Štvrtok 12. 1. o 17:05 hod.: Zabudnuté poklady (Kostol Narodenia Pána v Krížovej Vsi)

Pod pojmom križiaci si zväčša predstavíme boji ošľahaných bojovníkov so znakom križa na plášti. Ale v skutočnosti hlavnou úlohou väčšiny križiackych rádov bola pastoračná a charitatívna čin-

nosť. Medzi nich patril aj rád rytierov, križovníkov Božieho hrobu, s ktorými sme sa už stretli v časti venovanej kostolu v Hanušovciach. Tu v Krížovej Vsi zostal po nich kostol Narodenia Pána, pôvodne sv. Križa, ktorý sa medzi gotickými kostolmi na Slovensku svojou architektúrou a výzdobou rozhodne nestratí.

Piatok 13. 1. o 20:40 hod.:

Svätý Patrik – apoštol Írska (dokument)

Deň sv. Patrika sa oslavuje vo všetkých anglofónnych častiach sveta. V tomto dokumente sa však dozvieme o príchode a pôsobení sv. Patrika v Írsku trochu inak. Zostane jeho poslanstvo v srdciach ľudí živé aj dnes?

Sobota 14. 1. o 20:30 hod.: Príbeh Márie (film)

Príbeh Márie je životopisný film o slepej a nepočujúcej dievčine, ktorá sa naučila normálne žiť vďaka starostlivosti a trpezlivosti jednej reholnej sestry.

Nedeľa 15. 1. o 20:35 hod.: Tajomná radosť

Kongregáciu sestier Tešiteľiek BSJ založila Matka Róza Vůjtechová spolu s brnianskym biskupom Pavlom Huynom. V novembri 2019 sa začal diecézny proces jej blahorečenia. Pozývame vás spoznať jej životný osud.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

7. – 14. LEDNA 2023

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 8. 1.		PO 9. 1.		ÚT 10. 1.		ST 11. 1.		ČT 12. 1.		PÁ 13. 1.		SO 14. 1.	
Antifona	261	288	826	928	841	945	857	961	873	978	889	995	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	261	288	827	928	842	945	857	962	873	978	889	996	1666	1883
Antifony	262	289	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	262	289	831	933	847	950	861	966	877	983	893	1000	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	263	290	831	933	847	950	861	966	877	983	894	1001	1669	1886
Prosby	263	290	831	933	847	951	861	966	878	983	894	1001	1655	1886
Závěrečná modlitba	263	291	832	934	847	951	862	967	878	984	1277	1416	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	227	249	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019
Antifony	264	291	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	1035	1155	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	264	291	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	263	291	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022
Nešpory:														
SO 7. 1.														
Hymnus	261	288	265	292	837	939	852	956	867	972	883	989	900	1024
Antifony	260	286	265	293	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1025
Žalmy	230	252	238	261	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1025
Kr. čtení a zpěv	260	287	266	293	840	943	856	960	871	976	887	994	903	1027
Ant. ke kant. P. M.	260	287	266	294	840	943	856	960	871	977	887	994	904	1012
Prosby	261	287	266	294	841	944	856	960	872	977	888	994	904	1028
Záv. modlitba	263	291	263	291	841	944	857	961	872	977	888	995	1277	1416
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 8. 1. – svátek Křtu Páně

1. čt.: Iz 42,1-4.6-7
 Ž 29(28),1a+2.3ac-4.3b+9b-10
 Odp.: 11b (*Hospodin dá požehnání a pokoj svému lidu.*)
 2. čt.: Sk 10,34-38
 Ev.: Mt 3,13-17

Pondělí 9. 1. – ferie

1. čt.: Žid 1,1-6
 Ž 97(96),1+2b.6+7c.9
 Odp.: srov. 7c (*Klaňte se mu, všichni jeho andělé.*)
 Ev.: Mk 1,14-20

Úterý 10. 1. – ferie

1. čt.: Žid 2,5-12
 Ž 8,2a+5.6-8a.8b-9
 Odp.: srov. 7 (*Ustanovil jsi svého Syna nad dílem svých rukou.*)
 Ev.: Mk 1,21b-28

Středa 11. 1. – ferie

1. čt.: Žid 2,14-18
 Ž 105(104),1-2.3-4.6-7.8-9
 Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu.*)
 Nebo: *Aleluja.*
 Ev.: Mk 1,29-39

Čtvrtek 12. 1. – ferie

1. čt.: Žid 3,7-14
 Ž 95(94),6-7.8-9.10-11
 Odp.: 8 (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: „Nezatvrzujte svá srdce!“*)
 Ev.: Mk 1,40-45

Pátek 13. 1. – nezávazná památka sv. Hilária

1. čt.: Žid 4,1-5.11
 Ž 78(77),3+4bc.6c-7.8
 Odp.: srov. 7c (*Nezapomínejte na Boží skutky!*)
 Ev.: Mk 2,1-12

Sobota 14. 1. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Žid 4,12-16
 Ž 19(18),8.9.10.15
 Odp.: Jan 6,64b (*Pane, tvá slova jsou duch a jsou život.*)
 Ev.: Mk 2,13-17

K ZAMYŠLENÍ

BURCOVÁNÍ

Jan Graubner

Výběr komentářů, poznámek a článků arcibiskupa Jana Graubnera, vysílaných v rozhlasu, či otištěných v novinách, časopisech a sbornících v letech 2000 až 2008, kterými se snaží probudit svědomí a povzbudit k aktivitě, která by byla zodpovědnou reakcí na situaci doby a na její problémy. Vidí přitom kolem sebe mnoho dobrých příkladů, hodných následování. Podtext prozrazuje duchovní blízkost Jana Křtitele volajícího k obrácení, protože Boží království je blízko.

*Arcibiskupství olomoucké v nakladatelství
Malice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 124 x 189 mm, 184 stran, 139 Kč*

ty života. O tom všem vypovídají rozsáhlé tabulky na konci knihy. Ty obsahují seznamy (podle současného stavu evidence Arcibiskupství olomouckého) diecézních kněží vězňů a jinak perzekvovaných ve 20. století.

*Malice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 120x190 mm, 224 stran, 247 Kč*

DUCHOVNÍ OBNOVA S ANIČKOU

Jan Graubner

Cílem křesťanského života, který máme mít před očima vždycky, v každé etapě životní pouťi, je nebe – trvalé spojení s Bohem, který je jediným zdrojem a dárce pravého štěstí. K úspěšnému putování je třeba mít dostatek pevné vůle a vytrvalosti, správnou výbavu, odvahu osvobodit se od všeho, co putování znemožňuje či zbytečně ztěžuje, a správně zvolit společníky. Zde se jako společník nabízí Anička Zelíková. Tato knižička vznikla při duchovních obnovách, které dával olomoucký arcibiskup Jan Graubner členům Malice svatohostýnské, katechetům či svým spolupracovníkům a dalším skupinám.

Malice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A6, 70 stran, 69 Kč

OSOBNOSTI K NÁM PROMLOUVAJÍ

**KNĚŽSKÉ OSOBNOSTI •
MEDAILONY KNĚŽÍ ARCIDIECÉZE
OLOMOUCKÉ VE 20. STOLETÍ**

Jan Graubner

Mezi kněžími Arcidiecéze olomoucké najdeme řadu skutečně zajímavých osobností: světce a kandidáty svatořečení, mučedníky a svědky víry, skutečné pastýře, ale i národní obrozence a politiky, vědce světového formátu i objevitele, spisovatele a umělce. Tato kniha nám přibližuje osudy 48 z nich. Doby totalitních režimů 20. století přinesly kněžím utrpení v neuvěřitelné podobě a míře – znemožnění pastorace, ponižování, otrockou práci, věznění, týrání, újmy na zdraví, ztrá-

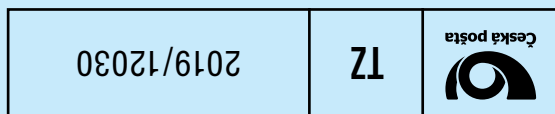
A. C. STOJAN A JEHO DÍLO

Univ. prof. PhDr. Jaroslav Němec

Publikace seznamuje čtenáře se spirituální kandidáta svatosti, olomouckého arcibiskupa z 20. století A. C. Stojana. Autor knihy, který působil jako historik a pedagog na Kongregaci pro svatořečení v Římě, uvádí zde řadu příkladů, jež dosvědčují Stojanovu pověst svatosti i jeho přimluvu u Boha.

*Malice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5,
112 stran + 4 strany černobílé obrazové přílohy, 97 Kč*

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@malicecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Malice cyrilometodějská s. r. o.